

Glasilo župnije Celje

BLAŽENI A. M. SLOMŠEK

26. 11. 2023

KRISTUS KRALJ

Leto XVII. št. **33**

BOŽJA BESEDA

Ezk 34, 11-12. 15-17

Psalm 23

1 Kor 15, 20-26. 28

Mt 25, 31-46

Kakor pastir išče svojo čredo, ko je sredi med razkropljenimi ovčami, tako bom tudi jaz poiskál svoje ovce in jih rešil iz vseh krajev, kamor so se razkropile oblačnega in temnega dne.

*Gospod je moj pastir,
nič mi ne manjka.*

Kakor namreč v Adamu vsi umirajo, tako bodo v Kristusu tudi vsi oživljeni, vendar vsak po vrsti: najprej Kristus, potem pa ob njegovem prihodu tisti, ki so Kristusovi.

Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva.

Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo.

Nedelja Kristusa Kralja je praznik, ki me navdaja z različnimi občutki. Na eni strani je veselo pričakovanje bližajočega se adventa. Na drugi strani poslušamo na to nedeljo bogoslužna besedila, ki zvenijo zelo strogo. Ljudje so bili bodisi pozorni, so se posvetili soljudem, so resno vzeli njihove potrebe in so jim pomagali - ali pa tudi ne. Temu ustrezno se bo nadalje oblikovala oblika življenja. Čuječnost in sočutje do soljudi je odločilno v najpristnejšem pomenu besede. V evangeliju se ničesar ne omalovažuje. Bog je predstavljen precej strogo. Toda nad vsem stoji: 'Pridite, vi, ki ste blagoslovljeni mojega Očeta.'

Ta stavek berem kot osrednje sporočilo, ki me tolaži in prebuja v meni hvaležnost. Ne verjamem, da bi Bog imel veselje nad tem, da bi delil ljudi na »dobre« in »slabe«.

Da, obstajajo malomarni, brezobzirni, ravnodušni. To ni nobena izmišljotina. »Pridite, vi, ki ste blagoslovljeni.« - To ni le osrednje sporočilo današnjega evangelija, ampak je tudi povabilo, da to živimo, povabilo zame in za druge.

»Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste storili meni.«
To velja vedno in povsod.
Umetnik je umestil
svojo stvaritev
(brezdomca - Kristusa)
na klop,
da bi nas opomnil,
da je vsako človeško
življenje sveto.

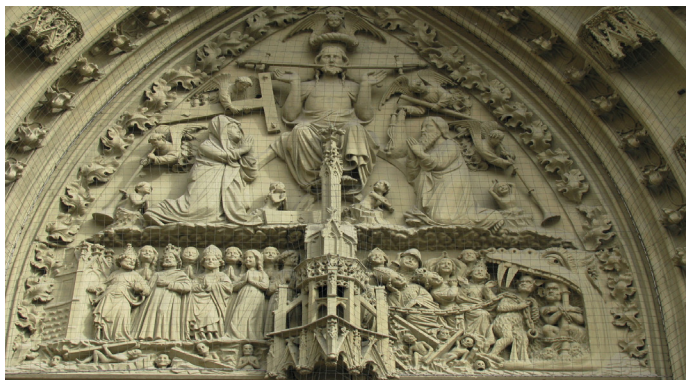
“Vera bodi vam luč ...” (bl. A. M. Slomšek)

KARITAS DAJE UPANJE

Radi pravimo, da upanje umre zadnje. Besedo UPANJE najdemo v Svetem Pismu kar 75-krat. Tudi apostoli so tretji dan po Jezusovi smrti upali, da bo On odrešil Izrael. Koliko ljudi v vseh vojnah upa, da bodo preživele! Koliko jih je v koncentracijskih taboriščih upalo, da se bodo vrnila domov, kljub nemogočim razmeram in skoraj brez hrane! Ko so bili v koloni za usmrnitev, so še vedno upali. Koliko ljudi upa danes, ko zaradi bolezni in drugimi različnimi boleznimi, da bodo bolezen premagali in ozdraveli. Koliko ljudi upa, da bodo ljubljene, da jih bo nekdo sprejel takšne, kot so, jih spoštoval in preprosto imel samo rad! Koliko starejših ljudi upa, da se bo našel nekdo, morda kateri od njihovih otrok, da jim bo stal ob strani, poskrbel zanje, jih zapegljal v trgovino ali k zdravniku. Koliko bolnikov na bolniških posteljah upa, da bo prišel kdo mimo in jim ponudil kozarec vode ali jim pomagal, da bi zaužili kosček hrane.

Koliko ljudi je imelo upanje in koliko ljudi ga še ima, da bodo čimprej dobili varen dom, ki jim ga je odnesla voda s svojimi hudourniki v letošnjih poplavih. Kolikim ljudem je bila in jim še vedno je upanje Slovenska karitas: da je nekdo, ki verjame vate, ki verjame, da se bo vse uredilo. Mnogim pa so državne ustanove upanje vzele. Mi, kristjani, smo tisti, ki lahko mnogim dajemo upanje, s tem da jim stojimo ob strani in molimo zanje.

Boštjan Oslaj

V Cerkvi se redkokdaj govori o Božji sodbi. Nekoč je to bilo drugače. Takrat je Božja sodba ob koncu časov imela osrednje mesto v oznanjevanju. Bila je tako osrednja tema, da je upodobitev tega dogajanja bila zelo pogosto na cerkvenih portalih (nad vhodom v cerkev). Kaj menite: ali je potrebno misel na sodbo varovati, da bi naj ponovno oživila? Ali pa je dobro, da je izginila iz oznanjevanja in ima kvečjemu še samo umetnostnozgodovinski pomen? Mislim, da mnogi ne pogršajo misli na sodbo, nasprotno: veseli so, da se jim ni potrebno več ukvarjati s to tematiko. V preteklih časih se je govorilo o Božji sodbi tako, da je ljudi navdajal strah in govorjenje je bilo tudi precej brutalno. Zato se temu danes zlahka odpovemo. In vendarle verujem - ne, celo upam, da bo do Božje sodbe prišlo. Za neštete ljudi, ki so v življenju doživljali samo krivico in nasilje, bi se vzpostavila pravičnost. Kako bo sodba izgledala in kako se bo končala? Ali nihče ne more tega vedeti? Kaj mislim? Sodba bi lahko bila zelo boleča, vendar na koncu je nad vsem in nad vsakim Božja milost in usmiljenje.

Kristus, Kralj veselstva, ne prihaja k nam z mečem in krono iz zlata, temveč s pokorščino, ljubeznijo in krono iz trnja. Jezus je veliko govoril o Božjem oziroma nebeškem kraljestvu. Njegova kraljevska oblast ne temelji na moči, ki jo poznamo v svetu, temveč na služenju in darovanju samega sebe. Njegova kraljevska moč je v tem, da bi služil in rešil izgubljene. Ali se oziramo k Njemu, da bi prejeli usmeritve za naša dejanja in odločitve? Ali prepoznavamo Njegovo kraljestvo ljubezni in miru v medsebojnih odnosih?

Kristus ni le Kralj določenega naroda ali kulture, ampak je Kralj vseh src, ki mu zaupajo in se mu predajo. Njegovo kraljestvo ne pozna meja in ni omejeno s časom, temveč je večno. Uresničevati ga moramo v našem vsakdanjem življenju. To pomeni, da ljubimo sočloveka, služimo drug drugemu, odpuščamo tistim, ki so nas prizadeli, ter hodimo po poti ljubezni in resnice.

UPANJE ZA VSE

Ko govorimo o upanju, imamo v mislih sposobnost človeka, da zna v prihodnosti videti pozitivne dogodke, spremembe in stvari ter da vanje tudi verjame. Človekove moči se skozi pogled upanja okrepijo, da zmore marsikaj. Seveda je lahko videti upanje, ko smo pri močeh, zdravi, v dobrem materialnem stanju, v dobrih odnosih ter v sebi mimi in samozavestni. Pa še takrat nas lahko v črnogledost spravijo tragični dogodki, ki se zaradi vojne in naravnih nesreč dogajajo vsepovsod po svetu, ali pa preprosta misel in strah, da lahko vse, kar imamo, zelo hitro izgubimo. Upanje pa je na resni preizkušnji, ko se srečamo z večjimi stiskami, boleznijo, invalidnostjo ali celo smrtjo otroka ali starša, revščino (ko družina ne ve, kako iz meseca v mesec), izgubo zaposlitve, zasvojenostjo, ločitvijo, osamljenostjo, duševnimi stiskami, ob preizkušnjah v zadnjih dneh življenja in še bi lahko naštevali. V takih trenutkih se obračamo vsenaokrog in iščemo pomoč. Mnogokrat naša prošnja ostane samo v mislih: da ne bomo odveč, da ne bomo pokazali šibkosti, da ne bomo koga obremenili. Ali pa preprosto nimamo več moči in se nam zdi, da okrog nas ni nikogar in nobenih odprtih vrat.

TEDEN KARITAS, 27. 11. – 3. 12. 2023

UPANJE ZA VSE

Tisti, ki imajo izkušnjo vere, se z molitvijo obrnejo tudi k Bogu in to jim zagotovo zelo pomaga. Seveda pa vsak človek najprej sledi izkušnji iz otroštva, ko se otrok v stiski obrne k očetu ali mami, med odraščanjem k prijatelju, ko je v zakonu, k sozakoncu ... Človek sočloveku prinaša upanje najprej s poslušanjem, opogumljanjem ali dotikom. Samo da lahko spregovorimo, pa so naše stiske že za polovico manjše, vsaj za tisti dan. Če na drugi strani začutimo iskreno sprejetost, je breme velikokrat lažje. Če si lahko v skupini podelimo svoja bremena in skrb med seboj in drug drugega razveselimo z majhnimi dejanji, je to še korak naprej.

SVETNIKI v tem tednu

P Virgil in Modest, škofa
T Katarina Labouré, redovnica
S Saturnin, mučenec
Č Andrej, apostol
P Marija Klementina, mučenka
S Silverij, papež
N PRVA ADVENTNA NEDELJA

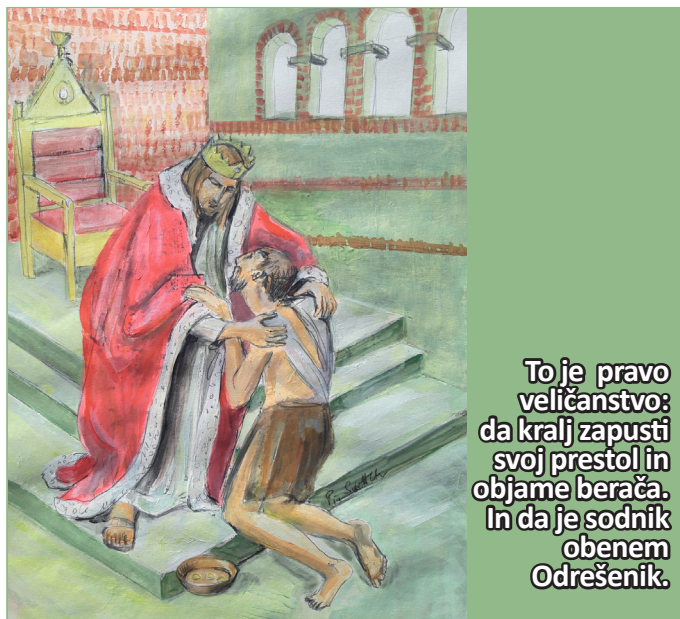
SVETI VIRGIL IN MODEST

Virgil, po rodu Irek, je bil najprej opat v samostanu sv. Petra v Salzburgu, ki ga je ustanovil škof sv. Rupert. Leta 755 pa je postal salzburški škof. Virgil si je pridobil velike zasluge za naš narod s tem, da je misijonaril med karantanskimi Slovenci. K Slovencem je leta 757 poslal svojega kornega škofa Modesta, ki si je izbral svoj sedež pri Gospe Sveti. Po njuni zaslugi se je krščanstvo med karantanskimi Slovenci hitro in uspešno širilo, ni pa bilo vezano na nobeno politično oblast. Virgil je umrl 27. novembra 784 v Salzburgu, Modest pa 3. decembra 772 pri Gospe Sveti, kjer je še danes njegov grob.

OZNANILA:

- Danes obhajamo nedeljo Kristusa Kralja in začnemo teden Karitas. Prihodnja nedelja je nedelja Karitas. V sredo 29. novembra bo ob 20.00 v dvorani Golovec Klic dobrote.
- V četrtek pred prvim petkom vabljeni k sveti maši in molitvam za duhovne poklice. Na prvi petek bomo počastili Srce Jezusovo in v soboto Marijino Brezmadežno srce. Te dni še posebej vabljeni k prejemu zakramentov.
- V soboto 2. decembra bomo izdelovali adventne vence. Kot že prejšnji dve leti nam bosta pomagala tudi letos Romana in Emil Špes, učitelja na šoli za hortikulturo in vizualne umetnosti. Začeli bomo ob 9.00. Prinesite obroč, zelenje, okraske in sveče.
- V nedeljo 3. decembra nas bo obiskal Miklavž in sicer ob 17.00. Do srede sprejemamo prijavnice. To nedeljo bomo pri maši blagoslovili adventne vence.

To je pravo
veličanstvo:
da kralj zapusti
svoj prestol in
objame berača.
In da je sodnik
obenem
Odrešenik.

SVETE MAŠE od 27. 11. do 3. 12.

PONEDELJEK

7.30 Za + Jakoba Kladnika (greg.)
V dober namen

18.30 Za + Hermino Novak

TOREK

7.30 Za + Jakoba Kladnika (greg.)
Za + Pavlo Zavratnik
Po namenu

18.30 Za + Ireno Remus, obl.

SREDA

7.30 Za + Jerneja Plankelna
Za + Alojza in Marijo Sovinc
18.30 Za + Jakoba Kladnika (greg.)

ČETRTEK

7.30 Za žive + dobrotnike DBC
Za + Alojza in Marijo Sovinc
Za + Jakoba Kladnika (greg.)
18.30 Za + Marijo Prodnik

PETEK

7.30 Za + Jakoba Kladnika (greg.)
Za + Ružo Đulabič
18.30 Za + Rozalijo Mlakar

SOBOTA

7.30 Za + Jakoba Kladnika (greg.)
18.30 V čast Marijinemu
brezmadežnemu Srcu
Za + Maksa Vodeba

NEDELJA

8.00 Za + Frančiško in Antona
Poženel ter Jerneja Košca
Za + Franca Godec, sorodnike
Bratuša, Hribernik, Žuntar ter
Mino in Marijo Pirtovšek
10.00 Za + Milico in Franca Šlosar
Za + Jakoba Kladnika (greg.)